

Izhaja vsak četrtek
in velja s poštnino vred
in v Mariboru s pošilja-
njem na dom
za celo leto 3 gld. — kr.
„ pol leta 1 „ 60 „
„ četrt leta — „ 80 „
Naročnina se pošilja
opravištvu v dijaškem
semenišču (Knaben-
seminar.)
Deležniki tisk. društva
dobivajo list brez po-
sebne naročnine.

Slovenski GOSPODAR.

List ljudstvu v poduk.

Posamesne liste

prodaja knjigar Novak
na velikem trgu
po 5 kr. — Rokopis.
se ne vračajo, nepla-
čani listi se ne spro-
jemajo.

Za oznanila se plačuje
od navadne vrstice, če
se natisne enkrat 8 kr.
dvakrat . . . 12 „
trikrat . . . 16 „

Volilni shod pri sv. Juriji.

Naš prijazen trg se je binkoštni ponedeljek slovesno okinčal, da dostojno sprejme slovenske rodoljube prihajajoče k volilskemu shodu, katerega je bil sklical naš državni poslanec dr. Vošnjak. Po vseh hišah skoraj so vibrale zastave, pri vhodu pa je slavalok z napisom: „Živio!“ pozdravljal goste. Ob 2. uri se je odpeljala deputacija občinskega odbora z g. županom dr. Ipavcem proti Celju, od koder so prišli gg. drž. poslanec dr. Vošnjak, deželna poslanca dr. Dominkuš in dr. Radaj, dr. Jos. Sernec in drugi. Po prijaznem pozdravu se vrnejo vsi vozovi v sv. Jur, kjer je uže čakalo kakih 200 slovenskih volilcev od blizu in daleč došlih. Ko se vozovi sredi trga ustavijo, zasniva godba in pokajo možnarji. Ob 3. uri se začne zborovanje v gostilni Nendlovej, in sicer v sobi, ker c. kr. vladni komisar ni dopuščal, da bi se pod prostim nebom zborovalo. Zarad preobite udeležbe in vsled tega pomanjkanja prostora moralo je mnogo ljudi zvunaj hiše ostati, kar jim se ve da ni bilo po volji, vendar se je skrbelo, da so govorniki tik okna stali in tako v sobani natlačenim pa tudi vnanjim poslušalcem razumljivo govorili. G. župan dr. Ipavec pozdravi zbor s sledečimi besedami: „Kdo bi zmirom tužen bil, — To ne more biti.“ — Tako poje znani šentjurski pesnik, in pri slovenskem narodu se je to uresničilo. Kakor pride za zimo vesela pomlad, kakor po nevihti solnce zasije, tako tudi po nočnej temoti beli, svetli dan napoči. Visoka modrost našega presvitlega cesarja Franca Josipa, katerega nam naj k naše sreči božja previdnost še mnogo let ohrani, je poklicala tako ministerstvo, katero je začelo slišati tudi besedo slovenskih poslancev, besedo, katera je bila do sedanje dobe glas vpijočega v puščavi. Pozdravljam vas vse, kateri ste nas s svojo navzočnostjo počastili, v imenu šentjurskega trga in šentjurske okolice — pozdravljam vas v imenu slovenskega naroda, v imenu naše mile slovenske domovine! V visoko čast si štejem nalogo, da vam imam pred-

staviti moža, katerega ste dosihmal večidel le poznali po njegovem delovanju, enega naših hrabrih poslancev, neutrudljivega delavca, neomahljivega boritelja za narodne pravice — našega vrlega poslanca g. dr. Jos. Vošnjaka.

Z navdušenimi živioklici pozdravljen poprime potem g. dr. Vošnjak besedo in razloži v obširnem govoru, kaj se je v državnem zboru godilo, kaj in zakaj sklenilo in kaj je še treba dognati, da bode v prid slovenskemu narodu v obče in kmetiskim gospodarjem posebe. Govornik omenja vojno postavo in vojno takso, reguliranje gruntne davka, kateremu mora slediti reguliranje prihodninskega davka, da bodo zadeti tudi bogatini, ki le s suhim denarjem barantajo. Potem preide na slovenske narodne terjatve ter izreka, da zdaj, ko je celo državni zbor v resolucijah pripoznal pravičnost naših zahtev, se vlada ne bode mogla braniti, tudi Slovencem v narodnem oziru dati, kar jim gre. Pa narod ne sme samo čakati, da se mu po milosti podaje kako darilce; treba je, da se sami potegujemo za svoje pravice ter rabimo vsa postavna sredstva v boji za pravico in resnico. Narodno vprašanje ni kaka domišljava brez praktičnega pomena, ampak največje materialne imenitnosti. Kajti narod, ki se potuje, postane iz slobodnega suženj in podlaga tujčevej peti. Slovenci smo prebili sto in sto hudih let, a ohranili smo si svojo narodnost, in s to svoje bitje in svobodo. Odslej se nam obeta boljša prihodnost in upati je, da se odpravijo mnogoletne krivice, katere so morali Slovenci prenašati. Govornik končno kliče slava vrlim zavednim Slovencem celega volilnega okraja, katerega uže 12 let zastopa v deželnem in državnem zboru.

Po živahnej pohvali oglasi se več kmetov s pritožbo, da iz uradnih še vedno dobivajo samo nemških dopisov, da si se je uže leta 1848 obljubilo slovensko uradovanje. Drugi želé, da se spet omeji pravica prostega ženitovanja, in da bi se grunti ne smeli tako razkosavati, kakor zdaj.

G. dr. Josip Sernec iz Celja poprime potem besedo in omenja za vse Slovence razžaljivega

dogodka v Gradci, kjer so nemško-slovenske oklice se zidov trgali, da si je Gradec glavno mesto ne samo za štajerske Nemce, ampak tudi za 400.000 štajerskih Slovencev. Proti takim neopravičenim napadom in zasramovanju slovenske narodnosti Slovenci odločno protestujemo. Mi nosimo vsa deželna in državna bremena in moramo zahtevati, da se naša narodnost tudi v Gradci spoštuje. Govornik nasvetuje sledečo resolucijo: „Z ozirom na to, da je graški mestni zastop ob priliki, ko so se od dobrodelnega društva „rudečega križa“ za štajersko deželo v glavnem mestu Štajerske v Gradci nabili oklici v nemškem in slovenskem jeziku, sklenil resolucijo, v kateri izjavlja, da slovanski živelj v Avstriji in tako tudi v štajerski deželi, in sicer v šoli, v uradih in obče v javnem življenju prevladuje, in zato izraža nevarnost za nemštvo, za državo in omiko, čemur se graško mestno zastopstvo z vsemi svojimi sredstvi zoperstaviti hoče; — na dalje z ozirom na to, da so dejanske razmere na spodnjem Štajerskem ravno temu nasprotno in je ta nemška vzbujenost neopravičena, tembolj, ker je na vseh srednjih šolah na slovenskem Štajerskem in na učiteljskem pripravnišči v Mariboru izključivo nemški jezik kot učni jezik, mej tem ko se v slovenskem materinskem jeziku nič ne podučuje in uči, ter na realni slovenščina še za otroke slovenske narodnosti ni obligaten predmet; — slednjič z ozirom na to, da je na slovenskem Štajerskem uže mnogo uradnikov nameščenih, kateri slovenskega jezika v govoru niso zmožni, še manj pa v pisavi, ter tako postav, ki se tičejo jezikovne ravnopravnosti, ne izpolnjujejo, in s tem naravne in postavne pravice kvarijo in kratijo: denašnji volilni zbor v Št. Juriji izreka svoje prepričanje, da se državna korist edino le na podlagi resnice in pravice pospešuje, da je le na tej podlagi mogoče doseči pravo omiko in trajni mir mej avstrijskimi narodi, nikakor pa na poti slepega in strastnega sovraštva. Zato volilni shod resno terja:

1. naj se srednje šole na spodnjem Štajerskem in učiteljsko pripravnišče v Mariboru tako preustroji, da v teh učnih zavodih zadobi slovenski jezik kot učni jezik veljavo, nemški da se pa tudi lahko nauči,

2. v javnih uradih in šolah na spodnjem Štajerskem naj se namestijo le taki uradniki, oziroma učitelji, kateri so v govoru in pisavi zmožni slovenskega jezika,

3. v javnih uradih se naj vsi zapisniki sestavljajo v tistem jeziku, katerega govori dotična stran, uloge pa se naj rešujejo v tistem jeziku, v katerem so spisane.“ Resolucija je bila enoglasno sprejeta.

G. dr. Ipavec se potem v imenu vseh volilcev zahvaljuje g. dr. Vošnjaku za njegovo neutrudljivo delovanje in ga prosi, naj še za naprej se tako krepko in uspešno poteguje za pravice slovenskega naroda. S tem je bilo zborovanje kon-

čano. Godba in izborna petje celjskih pevcev pa je še do noči razveseljevalo zbrane goste. Mej temi so bili gg. dr. Prus in nadžupnik velč. g. dr. Ulaga iz Konjice, Skaza, Anderlüh in drugi iz Šmarije, Hausenbichler, Širca, Žuza iz Žavca, Potočin od Zidanega mosta, dr. Srebre iz Brežic itd. itd. Došli so tudi sledeči telegrami: Iz Mürzzuschlaga: „Zbrani vseučiliščniki slovanski in v prvi vrsti slovenski navdušeno odobravajo delovanje najprvega zagovornika svetih slovenskih pravic, hvaležno se ga spominjajo, posnemati ga hočejo, in kličejo njemu, kakor njegovim volilem navdušeni živio! Živio slovenski narodni program!“ Iz Maribora: Čestita Vam in volilem Vašim mariborska čitalnica. Iz Mozirja: Volilem zbranim v korist slovenskega naroda kliče Mozirje slava! Evo Gradec! Zasramovanje slovenskega naroda ne vtaknemo v žep! Ukrenite kakor mislite, Gornje Savinčani so z vami. Župan Joža Lipold. Iz Ptujja: V imenu tukajšnjih Slovencev izrekam Vam za Vaše možato potegovanje za narodne pravice ter neumorno delovanje na političnem polju sploh najtoplejšo zahvalo, ter Vam zakličem: dalje, dokler ne dosežemo svojih po naravi in zakonu nam priznanih pravic! Živili! Slava Vam! Dr. Gregorič. Iz Mürzzuschlaga: Slovanske stvari in slovenskim poslancem: živili! Šuklje.

Gospodarske stvari.

Kako nam kaže letina!

Avstrijsko ministerstvo poljedelstva izdalo je ob konci aprila poročilo, iz katerega je razvidno, da je takrat bilo nadejati se v obče še dobre letine. Zimne so zvečinoma dobro se ohranile. Ob konci marca jih je mraz stisnil, da tu pa tam precej redke stojé. Takšna nezgoda zapazila je se najbolj v Bukovini, izhodnji Galiciji, v gričastih krajih gornje in spodnje Avstrije, v spodnjem Koroškem, na Kranjskem in po nekaterih županih ogerskih. Zimski ječmen, kojega tudi v Dalmaciji često sejejo, pa je skoraj povsod zimski mraz uničil. Rž je uže v steblo, v toplejih deželah pa v klasje vhaja. Pšenica v obče kaže bolje nego rž ter je tu pa tam prav bohotna. V južnem Ogorskem je uže stebnila. Jarine so zlasti v Galiciji črez navadno več posejali in kaže povsod dobro. Tudi koruze sadijo več, kakor druga leta, najbolj na Hrvaškem in Ogorskem. Repico je zimski mraz budo oškodoval in kar je ostalo, to streže keber svetljak pokončati. Jari lan lepo kaže na Moravskem, zimski lan pa je v gornjem Avstrijskem zima vzela. Krompirja, cukernate repe in krmanske pese so mnogo nasadili. Detelja je gosta in travniki lepi v severnih in srednjih pokrajinah, menje ugodna porečila dohajajo iz Galicije in Bukovine, ob Krasu t. j. v znotranjem Kranjskem, Goriškem, Primorskem, Istriji, hrvaškem Primorju